

Posudek vedoucího diplomové práce:

Markéta Blovská: Integrace dětí s vývojovou dysfázií na začátku školní docházky

Diplomovou práci tvoří 68 stran textu, seznam literatury a přílohy. Seznam literatury čítá 28 titulů, což ke popularitě problematiky lze považovat za minimální hranici. V seznamu literatury absentují články v odborných časopisech, které představují poslední údaje a zkušenosti. U článků ze sborníků chybí identifikační údaje.

Studentka zvolila klasické členění diplomové práce. V části teoretické se věnuje zpracování tématům, spojených se zvolenou problematikou. Volba vysokého počtu témat – 5 hlavních kapitol, neumožnila diplomantce hlubší rozbor a analýzu zpracovávaných témat. V textech si vytváří studentka vlastní odborné pojmy (např. *speciální vzdělávání, vzdělávací instituce*). V kapitole o integraci studentka náhodně vybírá vymezení bez ohledu, že někdy jde o školní integraci, někdy o filozofické hledisko. Nelze vysledovat žádnou záměrnost ve volbě citovaných odborníků, nepředstavují názorové spektrum, neboť se jedná o speciální pedagogy. V druhé kapitole se diplomantka nesystematicky věnuje jak fyziologickému, tak patologickému pohledu na komunikaci a řeč. Studentka vyhledává různé zdroje, cituje je, ale nepouští se do jejich analýzy či porovnání (viz s. 9 aj.). Studentka zcela neprokázala význam začlenění rozličných klasifikací do kapitoly 2.1. Nesystematický přístup v teoretickém rozpracování se projevil v rozsáhlé kapitole 2.3, která vychází z textu Janotové, která není v seznamu literatury. Také historický exkurs v terminologii a výzkumu není příliš aktuální vzhledem k zaměření práce a studijnímu oboru. Mnohé citace nesplňují citační normu (např. s. 16). Zaslouženě velký prostor věnovala autorka symptomům vývojové dysfázie, které jsou opět představeny nestrukturovaně, pouze dle jednotlivých autorů. K tématu školního začátečníka má velmi blízko školní zralost a školní připravenost. Právě v důsledku nesystematického přístupu se objevuje např. v kapitole 4 spousta nic neříkajících, velmi obecných informací. Není zcela jasné, proč na s. 32-33 vyjmenovává různé typy škol a školských zařízení, neboť u všech typů postižení se sekundárně objevují problémy v komunikaci, ale cílovou skupinou pro tuto práci jsou děti s primárním postižením řeči. Praktické šetření je zaměřeno na analýzu vzdělávacího procesu ve vybraném předmětu. Kasuistiky sledovaných probandů ale ukazují, že jde o kombinované řečové postižení: chlapec 1 – kombinace dysfázie a dysartrie, EPI syndrom, ADHD, chlapec 2 – dysfázie, rysy atypického artismu, hyperkinetický syndrom. U obou chlapců je v raném období komplikované a znevýhodněné sociální zázemí. Zařazení dat z opakovaných vyšetření demonstruje vývoj chlapců, ale jak sama studentka připouští, volba, obtížnost a zadání úkolu nejsou vždy v souladu. Za velmi přínosné považují kvalitativní analýzu v předmětu český jazyk. Zde se naplno mohl projevit entusiasmus a kreativita. Reflexe vlastních postupů, metaanalýza vlastních kroků je jednou z mála studií věnovanou metodice vzdělávání dětí s dysfázií.

Po formální stránce kvalitě práce neprospělo málo pozornosti věnované grafické stránce diplomové práce. Nedůslednost v respektování citační normy snižuje emocionalitu, která vyznívá zejména z praktické části.

Přes uvedené výhrady splňuje diplomová práce požadavky na ni kladené. Doporučuji práci k obhajobě.

Hodnocení: dobře

4. 1. 2007

